

autor koláže: Pan B

Nájezd

Varování: Kam Nájezd vstoupí tam 7 let realita neroste.

Kalindář

- 3.6. Blázni.cz vystupují na Kladenských dvorcích. Kde: Kladno.
- 4.6. Blázni.cz vystupují na akci Žižkovské mezidvorky. Kde: Pod Vítkovem 1, P-3, start: 14:00, vstup: ???
- 4.6. se v Líšnici (u Čerta na chalupě) koná **hudební bubenické soustředění** – bicí na místě, hudební nástroje s sebou. Bubeníci vítáni.
- 10.6. se koná **Smysl fest 2016**. Vystoupí: ROZHUDA, FUNF, SMYSL DECIBELU, HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA...?. Kde: Modrá Vopice (Spojovací 1901/12, P-9), kdy: 18:00, vstup: dobrovolný.
- 12.6. se koná koncert kapely TEMNOPLODEC. Kde: Vystřelený Voko (U Božích bojovníků 3, P-3), kdy: 20:00, vstup: ??.
- 17.-18. 6. se koná **Zelí fest**. Kde: Hobitín, (Svinaře, okres Beroun), vstup: 250,-/den, 300,-/oba dny.
- 18.6. divadlo Bohém hraje pohádku **KDO JE HLOUPĚJŠÍ?** Kde: Café na půl cesty (central park, Pankrác), start: odpoledne, vstup: dobrovolný.

1.6. Laura, Lora

Přejeme vše nejlepší!
Chodníky zvratky stříbí,
Laura a její sígři...
I Lora blila pro pána,
obě chlastaly až do rána.

Edice bulletin Nájezdu

Dříve, než rozšíříš svoji knihovnu o novou literaturu, neopomeň shlédnouti nabídku novodobé samizdatové literatury bulletinů časopisu Nájezd. Zážitek jest zaručen.

- THOMASH ROGOWSKI: **Návštěvník věčnosti** (A5, 75 str.) cena: 75 Kč
- JIŘÍ „SVINĚ“ FIALA: **Prízraky sračkárny Chotěnovské** (A5, 48 str.) cena: 30 Kč
K dostání: u Krtka v Barré nebo na stránkách: najezd.wz.cz, či e-mailem: najezd@gmail.com.

Od hospodského stolu

Momentálně obdivuju profesi notorického alkoholika...

Za jak dlouho hulič pozná, že mu někdo nachcal do bongu?

Krb: to je taková televize, kde hrají vesměs kostnické téma.

Hra typu win-win: Nejprve se opít a pak to přefetovat, nebo naopak.

Byli tam s námi nějací mladáci, ale byli úplně někde jinde.

5. díl z výletu po subkulturách

Teddy boys (VB)

V Anglii se na začátku 50. let znovu objevovala móda Edwardské éry (tj. období počátku 20. stol.) kdy mladí dorostenci začali nosit oblečení svých dědečků (dlouhé kabáty, vysoké kalhoty, úzké nebo kovbojské kravaty). Tito lidé se nechtěli srovnávat s poválečnou mizérií, všeobecnou šedí. Raději poslouchali jazz, ale také rokenrol (Bill Haley) a také skiff (jazz hraný na vlastnoručně vyrobených nástrojích). Postupně zaplavili celou Anglii, až v roce 1953 je v novinách zkrátili z Edwardiana na Teddy – tedy Teddy boys. Skupiny tvořily gangy (Spivs, Cosh Boys) a ty se vzájemně napadaly. Nic nového, ale tím se začalo o nich psát. Na začátku září roku 1958 se odehrávají smutně proslulé rasové rioty v londýnské čtvrti Notting hill, které rozpoutala hádka jamajského páru, do které se připletli místní a byla rvačka. A výsledek té rvačky byl každodělní pochod 300 - 400 lidí čtvrtí Notting hill a výkon stanného práva. Po několika dnech bylo zadrženo 9 lidí – Teddy boys a ti byli exemplárně potrestáni. Styl Tedy boys ale záhy mizí a v 70. letech se znovu vrací (více viz Anglická retrománie) a cirká každých 10 let se znovu opakuje, ale z původní myšlenky nezbylo nic.

Rockers (VB)

Během rokenrolové vlny 50. let v Anglii se jistá skupina mladých zhlédla v motorkách a bezstarostně jíždě napříč Anglickým královstvím. Jednak že díky hojnosti práce se v Anglii tou dobou zvýšila životní úroveň, tudíž motocykl byl dostupnější a jednak se budovaly nové silnice a také z Ameriky dorazily do kin roadmovies (a Marlon Brando). Zásadní místo byl „59 club“, který byl pod patronací Anglikánské církve (zakladatel John Oates, pokračující Bill Shergold) sdružující motorkáře po celé Anglii (i mimo ni). Heslo klubu bylo: „osobně se zapoj.“ A také si rockeři nechávali požehnat své motorky. První oficiální zmínky z tisku jsou z poloviny 60. let o „ton-up boys“, což jsou lidi jezdící tzv. „tunu“, to je minimálně 100 mph (160 km/h). Nicméně známí jsou i taky jako „café-racers“. Takto se rockeři distancovali od městského póvlu a na motorkách

Nahoře vlevo: Teddy boys, vpravo: Rockers
dole: Rockers při žehnění motorce

Triton (motor Triumph Bonneville) podnikali spanilé jízdy. Koupená motorka se musela odstrojit a patřičně vytunit na vyšší výkony. Nosili kožené bundy – pobité cvočky, s nášivkami, s nápisy a jelikož se svojí divokou jízdou situovali do lidí na pokraji smrti, používali k výzdobě hodné lebek. Dále se oblékali do bílé šály, nosili džíny či kožené kalhoty, uzavřené brýle a pokud možno jezdili bez helmy. Zřejmě kvůli účesu, který se vyznačoval množstvím nanášené pomády – v souladu s Elvisem, Chuckem Berrym... Nicméně, jejich oblákání, špína a nechvalná pověst vyústila, že rockeři si začali dělat vlastní mejdany, kde zajisté zněly hity Eddieho Cochran a Chucka Berryho, ale mimo dění a kontrolu veřejnosti – nicméně pověst o těchto mejdanech nešla udržet v tajnosti. Někteří rockeři si sice dali konopí, speed, héro, ale primárně nenáviděli Mods, co se tohoto svinstva neštíteli, a proto rockeři byli z principu čistí... maximálně ožralí. Nicméně i to jim vyneslo označení „lidoví ďáblové“ a pořádaly se na ně štvavé kampaně. Kulturní dopad rockerů bylo oživení hudebního stylu rackabilly a psychobilly a k jejich odkazu se hlásili například punkové i hippies.

Typičtí Mods s dobrým outfitem a skútry

Mods (VB)

Ve stejné době (v půlce 50. let) se kolem moderního jazzu začala seskupovat skupina nadšenců. Dbali na módní zevnějšek – obleky šité na zakázku, rovnoprávně uznávali ženy, poslouchali také soul, ska a rytm n blues a rádi jezdili na skútrech (zn. Vespa, Lambretta), ale nepotřebovali si rychlou jízdou nic dokazovat. Samozřejmě k jejich zábavě patřily prořádné noci většinou s podporou amfetaminů.

Válka kmenů: Mods vs Rockers

Na počátku 60. let se v Anglii množili konflikty, z nichž ten o extrémně studených velikonocích 16.-18. května 1964, kdy si náctiletí Mods z Londýna vyjeli na anglické jižní pobřeží (Margate, Brighton, Clacton, Bournemouth, Whitsun), vstoupil do dějin, protože to shodou okolností vyústilo v ostrý střet s Rockery a při té příležitosti si šli navzájem rozbít držky. Třeba v Brightonu se servalo zhruba 1000 lidí, v Margate 400, městy burácely motorky jednotlivých skupin, kde bylo zrovna potřeba zasáhnout do boje. Ale celkem ze všech těch riotů bylo něco přes 100 lidí zatčených. Tisk to hodně nadnesl, protože to bylo pro nezúčastněné občany takový šok, že se mluvilo o společenské morální panice. Díky tomu se psychologové snažili najít důvod tohoto excesu, který nastíhli v knize

Generation X (Charles Hamblett, J. Deverson), která se stala cenným dokumentem, kde se dostalo k výpovědi obou zúčastněných skupin. Samozřejmě se nikdo za nic nestyděl, pouze chtěli ukázat starým, že Mods se také hlásí o své místo ve společnosti. Jenže oni (jako předzvěst poválečného baby-boomu) narozdíl od Teddy boys jsou více vzdělaní, sebejistější a více neklidní (každý z nich toužil po kousku slávy – nejlépe v rokenrolové kapele). Toto napětí se ale postupně uvolňuje, když o pár měsíců později styl Mods přijmou kapely: The Who, Yardbirds a Small faces. Tím také začíná období Swingujícího Londýna – kdy poválečné napětí se kompletně uvolnilo a nastává období radovánek (sex, drogy, rokenrol), mejdanů, diskoték, honby za populární muzikou, vznikem pirátských radiostanic a samozřejmě módou.

Anglická retrománie

Zajímavostí je, že k oživení Tedy boys stylu, Mods stylu přispěl Malcolm McLaren, se svým butikem 430 Kings Road v Londýně, který pro novou módní kolekci (Mods oblečení s DIY doplňky) založil vlajkovou kapelu Sex Pistols – jakožto nostalgický odkaz na kapelu New York Dolls. Co se z toho vyklubalo, byla anglická forma punku a reakcí na ně bylo znovuoživení skinheads a revivalu stylu ska.

Krtek

ANKETA: SKINHEADS POVSTALI Z A) TEDDY BOYS B) ROCKERS C) MODS?

Obrázky zdroj: Teddy boys: edwardianteddyboy.com, Rockers: motorcyclecruiser.com, subbaculture.co.uk, Mods: maudhomme.cz, avpny.files.wordpress.com.